Lietas arhīva Nr. 3-12/00007-23
ECLI:LV:ELT:2023:1218.3120000723.4.L

LĒMUMS
Rīgā 2023. gada 18. decembrī

Ekonomisko lietu tiesas tiesnese I. Jankovska izskatīja */pers. A/* pieteikumu par pagaidu aizsardzību pirms prasības celšanas pret iespējamajiem atbildētājiem /pers. B/ un /pers. C/.

Aprakstošā daļa

[1] 2023. gada 15. decembrī Ekonomisko lietu tiesā saņemts */pers. A/* (turpmāk – iespējamais prasītājs) pieteikums par pagaidu aizsardzības piemērošanu pirms prasības celšanas pret iespējamajiem atbildētājiem /pers. B/ un /pers. C/, lūdzot piemērot šādus pagaidu aizsardzības līdzekļus:

- apķīlāt /pers. C/ piederošās akciju sabiedrības /Nosaukums/ akcijas;
- ierakstīt aizlieguma atzīmi Uzņēmumu reģistra Komercreģistrā, nosakot aizliegumu /pers. C/ atsavināt, ieķīlāt vai apgrūtināt ar lietu un saistību tiesībām, tajā skaitā aizliegumu mainīt nominālvērtību un aizliegumu reģistrēt komercķīlas viņai piederošajām akciju sabiedrības /Nosaukums/akcijām.

Pieteikums pamatots ar Civilprocesa likuma 137. panta otro un sesto daļu, 138.[1] panta pirmās daļas 1. punktu un 2. punktu, 139. panta 1.[1] daļu, otro daļu, 140.[1] panta pirmo, otro un ceturto daļu, Civillikuma 1055., 1415. pantu, 1438.-1439. pantu un 1592. pantu, un Komerclikuma 236. pantu. Pieteikumā norādīts šāds pamatojums.

[1.1] Atbilstoši pašreiz pieejamā akciju sabiedrības /Nosaukums/ (turpmāk – AS /Nosaukums/) akcionāru reģistra izrakstam, akcijas pieder 96 akcionāriem, tajā skaitā:

- iespējamam prasītājam pieder 186 539 akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 1 *euro*, kopā 186 539 *euro*, kas veido 38,505 % no AS /Nosaukums/reģistrētā un apmaksātā pamatkapitāla;
- iespējamam atbildētājam /pers. B/ pieder 124 977 akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 1 *euro*, kopā 124 977 *euro*, kas veido 25,798 % no AS /Nosaukums/ reģistrētā un apmaksātā pamatkapitāla;
- citiem akcionāriem kopā pieder 172 936 akcijas ar vienas akcijas nominālvērtību 1 *euro*, kopā 172 936 *euro*, kas veido 35,697 % no AS /Nosaukums/ reģistrētā un apmaksātā pamatkapitāla.

Neskatoties uz to, ka iespējamā prasītāja rīcībā pieejamais AS /Nosaukums/ akcionāru reģistrs varētu būt grozīts un komercreģistrā norādītā informācija mainīta, ir noskaidrots, ka iespējamais atbildētājs /pers. B/, kurš ir AS /Nosaukums/ padomes priekšsēdētājs un komercdirektors, ir veicis darbības, kuru ietvaros uz fiktīva darījuma pamata ir atsavinātas viņam piederošās AS /Nosaukums/ akcijas savai laulātajai, lai izvairītos no tiesas nolēmuma izpildes.

[1.2] AS/Nosaukums/ /datums/iesniedza Rīgas pilsētas tiesā prasības pieteikumu par zaudējumu atlīdzības piedziņu sakarā ar AS /Nosaukums/valdes un padomes locekļu nodarītiem zaudējumiem AS /Nosaukums/ un pieteikumu par prasības nodrošināšanu.

Ar Rīgas pilsētas tiesas tiesnese s /datums/lēmumu civillietā Nr. /numurs/ nolemts AS /Nosaukums/ pieteikumu daļēji apmierināt, nodrošinot AS /Nosaukums/ prasību par naudas piedziņu pret /pers. D/, /pers. E/, /pers. B/ un /pers. F/, tai skaitā apķīlājot /pers. D/, /pers. E/, /pers. B/ un /pers. F/ piederošo kustamo mantu un skaidras naudas līdzekļus. Tādējādi ir apķīlāti /pers. B/ aktīvi, tajā skaitā kustama manta – /pers. B/ piederošās akcijas.

[1.3] Rīgas pilsētas tiesas tiesneses /datums/lēmumu attiecībā uz /pers. B/ piederošo akciju apķīlāšanu nebija iespējams izpildīt, jo /pers. B/, lai izvairītos no lēmuma izpildes, pēc lēmuma pieņemšanas ir atsavinājis sev piederošās akcijas savai laulātajai /pers. C/.

Tāpat 2023. gada 12. decembrī iespējamais prasītājs konstatēja, ka 2023. gada 23. novembrī, pamatojoties uz AS /Nosaukums/ 2023. gada 17. novembra pieteikumu par informācijas par patiesajiem labuma guvējiem reģistrēšanu, ir veiktas izmaiņas AS /Nosaukums/ patiesā labuma guvēju ierakstos un šobrīd kā viena no AS /Nosaukums/ patiesā labuma guvējām ir /pers. B/ laulātā /pers. C/, kura īsteno kontroli kā akcionārs, savukārt /pers. B/ patiesā labuma guvēja status izbeigts.

Tādējādi iespējamā atbildētāja /pers. B/ darbība ne tikai ir veikta prettiesiski, bet arī pretēji labas ticības principam, jo AS /Nosaukums/ pieteikums Uzņēmumu reģistram tika iesniegts nākamajā dienā pēc zvērināta tiesu izpildītāja pieprasījuma, ar kuru AS /Nosaukums/ lūgts sniegt aktuālo informāciju par /pers. B/ piederošajām akcijām, tajā skaitā akciju skaitu un to vērtību.

[1.4] Ir pamats uzskatīt, ka /pers. B/ un viņa laulātā /pers. C/ ir veikuši darbības, lai izvairoties no Rīgas pilsētas tiesas tiesneses /datums/lēmuma izpildes, apietu citu akcionāru, tajā skaitā iespējamā prasītāja pirmpirkuma tiesības. Šobrīd, lai precizētu, uz kāda fiktīva darījuma pamata ir veikta akciju atsavināšana, iespējamais prasītājs ir vērsies Uzņēmumu reģistrā un pie sabiedrības valdes ar pieprasījumu sniegt ziņas par akciju atsavināšanu.

[1.5] Pagaidu aizsardzības piemērošanas nepieciešamība pirms prasības celšanas ir pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.5.1] Iespējamajam prasītājam kā AS /Nosaukums/ akcionāram ir Komerclikumā un AS /Nosaukums/ statūtos noteiktas tiesības iegūt akcijas gadījumā, ja tās tiek atsavinātas.

Akciju atsavināšana ir izmantota kā prettiesisks līdzeklis, lai aizskartu ne tikai iespējamā prasītāja intereses, bet arī AS /Nosaukums/ intereses kopumā.

Iespējamajam prasītājam, saskaņā ar AS /Nosaukums/ statūtu, kas apstiprināti 2018. gada 16. martā 8. punktā ietvertajiem ierobežojumiem, akciju pārdošanas gadījumā būtu jāsaņem paziņojums par pirmpirkuma tiesību realizēšanas kārtību. Šādu paziņojumu iespējamais prasītājs nebija saņēmis, kas viņam teorētiski piešķir tiesības celt izpirkuma prasību.

[1.5.2] Ieraksts komercreģistrā no 2023. gada 23. novembra par /pers. C/ kā AS /Nosaukums/ patiesā labuma guvēju ir izdarīts īsi pēc izpildu raksta izdošanas civillietā (2023. gada 13. novembris), kas norāda uz to, ka manta ir atsavināta prāvas laikā. Par lietas atsavināšanu prāvas laikā katrs atbildētājs atbild tāpat kā ļaunticīgs valdītājs (Civillikuma 1055. pants). Nav saprotama iespējamā atbildētāja /pers. B/ pēkšņā vēlme atsavināt viņam piederošās akcijas tieši viņa laulātajai.

[1.5.3] Ir nepieciešama neatliekama tiesas rīcība, jo pastāv risks, ka atsavinātās akcijas var turpmāk tiks atsavinātas trešajai personai, lai turpinātu prettiesisko darbību ķēdi. Piemērojot pagaidu aizsardzības līdzekļus, iespējamie atbildētāji nevarētu atsavināt akcijas ar iespējamo atbildētāju ģimeni

saistītām personām, faktiski turpinot īstenot ietekmi sabiedrībā.

[1.5.4] Iespējamajam prasītājam ir prasījuma tiesības lūgt atcelt darījumu, uz kura pamata ir atsavinātas akcijas, jo šāds darījums ir acīmredzami fiktīvs, jo veikts, lai izvairītos no lēmuma izpildes, tādēļ iespējamais prasītājs, pamatojoties uz Civillikuma 1415. pantu un 1592. pantu, vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par akciju atsavināšanas darījuma atzīšanu par spēkā neesošu.

[1.6] Izvēlētais pagaidu aizsardzības līdzeklis ir samērīgs, jo ar to netiek radītas finansiāla rakstura sekas atbildētājiem un nevar rasties nekādi zaudējumi, tāpat aizsardzības līdzeklis neierobežo /pers. C/ tiesības balsot ar akcijām. Turklāt aizsardzības līdzekļa piemērošana sekmēs sabiedrības intereses, jo sabiedrība ir vērsusies pret tās padomes priekšsēdētāju /pers. B/ par sabiedrībai nodarītiem zaudējumiem.

[2] Atbilstoši Civilprocesa likuma 140.[1] panta otrajai daļai, pieteikumu par pagaidu aizsardzību tiesa vai tiesnesis, nerīkojot tiesas sēdi un iepriekš nepaziņojot lietas dalībniekiem, izlemj 10 dienu laikā pēc tā saņemšanas vai, ja pieteikums iesniegts vienlaikus ar prasības pieteikumu, - pēc lietas ierosināšanas. Pieteikumā lūgts izlemt jautājumu steidzamības kārtībā līdz 2023. gada 22. decembrim.

Motīvu daļa

[3] Izskatījusi pieteikumu, tam pievienotos dokumentus, tiesnese atzīst, ka pieteikums par pagaidu aizsardzības līdzekļu noteikšanu pirms prasības celšanas ir noraidāms.

[4] Pagaidu aizsardzības piemērošanas pamats ir četru kumulatīvu apstākļu kopums, kas vienlaikus ietver "būtiska kaitējuma" apstākļa izvērtēšanas kritērijus, proti: 1) pastāv pietiekams pamats uzskatīt, ka prasītājam pieder tiesība; 2) pastāv pietiekams pamats uzskatīt, ka prasītājam piederošā tiesība tiek pārkāpta vai tiks pārkāpta; 3) pastāv pietiekams pamats uzskatīt, ka ar minēto pārkāpumu prasītājam tiek nodarīts vai tiks nodarīts būtisks kaitējums gadījumā, ja pagaidu aizsardzība netiks piemērota; 4) interešu balanss ir par pagaidu aizsardzības noteikšanu. Šos apstākļus būtu jāvērtē kopsakarā, pieturoties pie norādītās priekšnoteikumu izvērtēšanas secības (sk. *likumprojekta "Grozījumi Civilprocesa likumā" papildināto anotāciju, pieejama: https://www.tm.gov.lv/lv/skaidrojumi*).

Savukārt papildu kritērijs, kas tiesai jāvērtē pagaidu aizsardzības pieteikuma pirms prasības celšanas tiesā gadījumā papildus minētajiem kritērijiem (četru soļu tests), ir – vai kavēšanās piemērot pagaidu aizsardzību var radīt būtisku (neatgriezenisku) kaitējumu atbilstoši Civilprocesa likuma 139. panta 1.[1] daļai, kas noteic, ka iespējamais prasītājs var lūgt pagaidu aizsardzību pirms prasības celšanas, ja pagaidu aizsardzība jāpiemēro nekavējoties būtiska kaitējuma novēršanai. Pieteikumā par pagaidu aizsardzību iespējamais prasītājs pamato tās piemērošanas neatliekamību. Pieteikumam pievieno pierādījumus, kas apliecina viņa prasības tiesību un nepieciešamību piemērot pagaidu aizsardzību.

[5] Civilprocesa likuma 140.[1] panta pirmā daļa noteic, ka, izlemjot jautājumu par pagaidu aizsardzību, tiesa vai tiesnesis ņem vērā prasības pirmšķietamo (*prima facie*) formālo juridisko pamatojumu (1.,2. kritērijs) un samērīgumu starp pušu tiesiskajām interesēm.

Izvērtējot prasības pirmšķietamo formālo juridisko pamatojumu, vērtēšana jāveic, apsverot prasības būtību (saturu), nevis vienīgi formālo pusi (rekvizītus), taču tas jādara tikai līdz tādam līmenim, lai tiesa vai tiesnesis šajā stadijā gūtu pārliecību, ka prasībai ir labas iespējas tikt apmierinātai un prasība nav acīmredzami triviāla, nepamatota, nenozīmīga attiecībā pret prasītajiem līdzekļiem vai iesniegta nelabā ticībā; šajā procesa stadijā tiesas funkcijas nav skatīt lietu pēc būtības un izlemt ar prasības būtību saistītus sarežģītus tiesību vai faktu jautājumus. Savukārt prasības pamatotība ir izvērtējama, izskatot lietu pēc būtības un veicot pušu argumentu un pierādījumu pārbaudi (*Vārna D., Vaļte L. Tiesvedība civilprocesā: jaunais pagaidu aizsardzības regulējums un citi grozījumi. Jurista Vārds, 11.05.2021., Nr. 19 (1181), 6.-13. lpp.*).

[5.1] Lai gan iespējamais prasītājs savu tiesību aizskārumu saista ar pirmpirkuma tiesību uz atsavinātajām akcijām nenodrošināšanu, tomēr kā galveno argumentu darījuma atzīšanai par spēkā neesošu vienlaikus norādījis, ka /pers. B/ akciju atsavināšana /pers. C/ notikusi uz fiktīva darījuma pamata, lai izvairītos no lēmuma izpildes citā civillietā Nr. /numurs/ un ka tādēļ darījums ir spēkā neesošs, tostarp pamatojoties uz Civillikuma 1415. un 1592. pantu.

Proti, kā izriet no pieteikuma pamatojuma un pievienotajiem pierādījumiem, tad civillietā Nr. /numurs/ AS /Nosaukums/ ir cēlusi prasību pret tās padomes un valdes locekļiem /pers. D/, /pers. E/, /pers. B/, /pers. F/ par zaudējumu nodarīšanu sabiedrībai pamatojoties uz Komerclikuma 169. pantu. Minētās tiesvedības ietvaros ar Rīgas pilsētas tiesas /datums/lēmumu ir piemērots prasības nodrošinājums, cita starpā apķīlāta arī /pers. B/ piederošā kustama manta (t.sk. akcijas).

Kā var secināt no šobrīd izskatāmā pieteikuma par pagaidu aizsardzību, tad pats iespējamais prasītājs */pers. A/* ir norādījis, ka darījuma iespējamo fiktivitāti pamato ar apstākli, ka civillietas Nr. /numurs/ tiesvedības laikā tika atsavināta /pers. B/ manta, lai izvairītos no piemērotā prasības nodrošinājuma (mantas apķīlāšanas) un iespējamās sprieduma izpildes par zaudējumu piedziņu sabiedrības labā no padomes un valdes locekļiem (sk., piemēram, pieteikuma 3., 15., 22., 28. punktu).

Tādējādi secināms, ka lūgtais pagaidu aizsardzības līdzeklis būtībā ir vērsts uz to, lai nodrošinātu AS /Nosaukums/ interešu aizsardzību citas civillietas Nr. /numurs/ lēmuma un sprieduma izpildē. Apstāklis par mantas atsavināšanu citas prāvas laikā attiecas uz attiecīgo tiesvedību vai citu iespējamo tiesvedību, kurā AS /Nosaukums/ var prasīt novērst tiesību aizskārumu, kas izraisīts ar atbildētāju iespējamo prettiesisko rīcību (mantas atsavināšanu, lai, iespējams izvairītos no nolēmuma izpildes), bet nav saskatāms un tas arī pirmšķietami neapstiprinās ne no pieteikuma, ne pierādījumiem, ka akciju atsavināšana notikusi tāpēc, lai apietu iespējamā prasītāja kā akcionāra pirmpirkuma tiesības.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 192. pantam, tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas. Līdz ar to pagaidu aizsardzības līdzeklim un mērķim ir jāsaskan arī ar potenciāli celtās prasības priekšmetu un pamatu, kā arī jābūt vērstam uz iespējamā būtiska kaitējuma novēršanu prasītājam, nevis, lai novērstu citas personas (AS /Nosaukums/) tiesību aizskārumu citā lietā.

[5.2] Atbilstoši Komerclikuma 238. panta pirmajai daļai akcionārs var brīvi atsavināt savas akcijas. Statūtos var paredzēt akciju atsavināšanas ierobežojumus.

No AS/Nosaukums/ statūtu 8.2.-8.4. punkta izriet, ja akcionārs pārdod akcijas, akcionāra pienākums ir vispirms valdei iesniegt rakstveida paziņojumu par akciju pārdošanu, tad valde viena mēneša laikā no šī paziņojuma piedāvā tās iegādāties īpašumā esošajiem akcionāriem, kuriem ir pirmpirkuma tiesības uz pārdodamām akcijām. Ja esošie akcionāri neizmanto pirmpirkuma tiesības, tad tās var atsavināt jebkurai personai, par to valdei iesniedzot kopīgu pieteikumu vai darījuma aktu. Savukārt no statūtu 8.5. punkta izriet, ka akciju dāvinājuma gadījumā, akciju atsavinātājam ir tikai jāpaziņo valdei par atsavināšanu, iesniedzot atsavinātāja un ieguvēja kopīgu pieteikumu vai darījuma aktu. No Komerclikuma 235.[1] panta otrās daļas izriet, ka akciju atsavināšanas gadījumā akciju atsavinātājs un ieguvējs iesniedz kopīgu paziņojumu, ar kuru apliecina akciju nodošanu, vai tā darījuma akta oriģinālu vai notariāli apliecinātu kopiju, ar kuru akcijas tiek nodotas.

Tādējādi konkrētajā gadījumā, ja akciju atsavināšana notikusi pārdošanas rezultātā, valdei (nevis akcionāriem), ir jānodrošina/jāpiedāvā pirmpirkuma tiesības pārējiem akcionāriem viena mēneša laikā, savukārt, ja atsavināšanas darījums ir dāvinājums, maiņa u.c., tad pārējiem akcionāriem

nemaz nav ne likumā, ne statūtos paredzētas pirmpirkuma tiesības.

Lai arī iespējamais prasītājs savu tiesību aizskārumu pamatojis ar to, ka akciju atsavināšanas darījuma rezultātā viņam netika nodrošināta pirmpirkuma tiesību izmantošana, jo nav saņēmis no valdes paziņojumu, tomēr no pieteikuma un pievienotajiem dokumentiem var secināt, ka iespējamajam prasītājam šobrīd nemaz nav zināms, uz kāda pamata akcijas ir atsavinātas un kad tas ir noticis. Līdz ar to apgalvojums, ka viņam netika nodrošinātas pirmpirkuma tiesības, ir pārsteidzīgs un pirmšķietami neapstiprinās ar pieteikumam pievienotajiem pierādījumiem.

[5.3] Papildus norādāms, ka no Komerclikuma 234. -235.[1] panta un arī statūtu 2.4. punkta izriet, ka akcionāru reģistru ved sabiedrība.

Tādējādi akciju atsavināšanas gadījumā tieši sabiedrības valde reģistrē ziņas akcionāru reģistrā, pamatojoties uz tai iesniegtajiem dokumentiem, kā arī statūtos paredzētajos gadījumos nodrošina pirmpirkuma tiesību izsludināšanu/piedāvāšanu esošajiem akcionāriem. Savukārt uzskatot, ka nav pamata veikt ierakstus akcionāru reģistrā, valde ceļ iebildumus vai atsaka veikt ierakstus (Komerclikuma 235.[1] panta septītā daļa).

Pirmšķietami var secināt, ka valde ir veikusi izmaiņas akcionāru reģistrā par /pers. B/ un /pers. C/, /pers. B/ izslēdzot no akcionāru reģistra, bet /pers. C/ ierakstot akcionāru reģistrā. Iespējamajam prasītājam nav izdevies iegūt aktuālo akcionāru reģistru, tomēr no akcionāru reģistra uz 2023. gada 28. jūliju izriet, ka /pers. B/ ir reģistrēts akcionāru reģistrā un viņam pieder 144 088 akcijas, savukārt /pers. C/ nav reģistrēta akcionāru reģistrā minētajā datumā. Savukārt jau no 2023. gada 24. novembra valdes atbildes zvērinātam tiesu izpildītājam izriet, ka /pers. B/ vairs nepieder sabiedrības akcijas. Arī no Uzņēmuma reģistra 2023. gada 23. novembra lēmuma izriet, ka 2023. gada 17. novembrī Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrā saņemts AS/Nosaukums/ pieteikums un tam pievienotie dokumenti par informācijas par patiesajiem labuma guvējiem reģistrēšanu, ka iesniegtie dokumenti atbilst normatīvo aktu prasībām un redzams, ka /pers. C/ kopš 2023. gada 23. novembra kontroli īsteno kā akcionārs.

Lai arī nav pamata apšaubīt, ka iespējamajam prasītājam kā sabiedrības akcionāram ir pirmpirkuma tiesības uz akcijām, ja tās tiek atsavinātas pārdošanas gadījumā, tomēr tā kā akcionāru reģistru ved pati sabiedrība un pirmpirkuma tiesību nodrošināšanu veic sabiedrības valde, tad gadījumā, ja valde pirms ierakstu veikšanas reģistrā nav izsludinājusi/piedāvājusi pirmpirkuma tiesības kā to paredz statūti vai valde izmaiņas akcionāru reģistrā veikusi prettiesiski, tad prasītāja tiesību aizskārumu pirmpirkuma tiesību sakarā pirmšķietami ir izraisījusi sabiedrības valdes rīcība, nevis atsavinātājs un ieguvējs.

Jebkuras prasības celšanai ir jāpastāv prasītāja aizskartajām vai apstrīdētajām tiesībām vai interesēm (Civilprocesa likuma 1. pants), savukārt atbildētājam lietā jābūt tai personai, kura ir aizskārusi prasītāja norādītās tiesības vai intereses. Savukārt gadījumā, ja prasība celta pret neīsto atbildētāju, tad tas ir pamats prasības noraidīšanai. Tāpat norādāms, ka iespējamie strīdi starp akcionāriem un sabiedrību, kas saistīti ar valdes bezdarbību vai prettiesisku rīcību, nav piekritīgi izskatīšanai Ekonomisko lietu tiesai.

[5.4] Ievērojot visu minēto, tiesnese atzīst, ka iespējamās prasības par darījuma, ar kuru atsavinātas /pers. B/ akcijas /pers. C/, atzīšana par spēkā neesošo noraidīšanas iespējamība ir lielāka par tās apmierināšanas iespējamību.

[6] Lai būtu pamats noteikt pagaidu aizsardzības līdzekļus, ir jāizpildās vairāku kumulatīvu apstākļu kopumam. Konkrētajā gadījumā, neizpildoties iespējamās prasības pirmšķietamās pamatotības pazīmei, tiesnesei nav pienākuma vērtēt pārējos pagaidu aizsardzības piemērošanai nepieciešamos kumulatīvos kritērijus. Minētais viedoklis ir atzīts arī tiesu praksē (sk. piemēram, *Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2022. gada 2. februāra lēmumu lietā Nr. C75008821*).

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 441. panta pirmo daļu pirmās instances tiesas lēmumus atsevišķi no tiesas sprieduma lietas dalībnieki var pārsūdzēt: 1) Civilprocesa likumā noteiktajos gadījumos; 2) ja tiesas lēmums kavē lietas virzību. Tāda lēmuma pārsūdzēšanu, ar kuru noraidīts pieteikums par pagaidu aizsardzības piemērošanu pirms prasības celšanas, Civilprocesa likums neparedz. Šāds lēmums arī nekavē lietas virzību, jo lieta pirms prasības celšanas nav ierosināta. Arī tiesu praksē jautājums par lēmuma, ar kuru noraidīts pieteikums par prasības nodrošināšanu pirms prasības celšanas, kam pēc būtības atbilst arī pieteikums par pagaidu aizsardzību pirms prasības celšanu, pārsūdzību ir daudzkārt vērtēts, atzīstot, ka šāds lēmums nav pārsūdzams (sk. piemēram, *Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2021. gada 1. decembra lēmumu lietā Nr. CA-2826-21/9, ECLI:LV:RAT:2021:1201.CA282621.4.L*, *Augstākās tiesas tiesu prakses apkopojumu prasības nodrošinājuma lietās, 19. lpp., pieejams: www.at.gov.lv*). Līdz ar to lēmums nav pārsūdzams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 137. pantu, 138.[1] pantu, 139. pantu, 140.[1] panta pirmo, otro daļu, 141. pantu, 229.-230. pantu, tiesnese

nolēma

noraidīt */pers. A/* pieteikumu par pagaidu aizsardzību pirms prasības celšanas pret /pers. B/ un /pers. C/.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesnese I. Jankovska